

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 14. Concilium Pictaviense, & alia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI.
A.C. 1004.

§. XIV.

Concilium Pictaviense, & alia.

tom. 9. Conc.
p. 78.

Sub idem tempus, incertum quo anno, Concilium Pictavii decima tertia Januarii celebratum, quod Guilielmus V. cognomento *Magnus*, Comes Pictaviensis & Dux Aquitaniæ, Princeps pietate illustris, convocavit. Aduere Episcopi quinque, videlicet, Seguinus Burdegalenfis, Gisbertus Pictaviensis, Hilduinus Lemovicensis, Grimoardus Engolismensis, Islo Santonenfis, & Abbates duodecim. Tres Canones conditi, quorum primum, in quo de pace agitur, Dux & Proceres sub poena Excommunicationis, & datis obsidibus servare promiserunt.

In eo articulo primo itaque constituitur, ut ob res ante annos quinque Ecclesiis ablatas, vel futuris temporibus auferendas actio coram Principe, vel pagi illius Judice moveretur. Morem non gerentem Princeps vel Judex inferior compellat, aut obsidem perdat. Si vero per viam Juris raptos comprimere non possint, Proceres & Episcopos, qui in Concilio præsentis fuere, convocent, in Rebelles moveant, agros vastent, donec rei quod ratio postulat facere cogantur. Obsides dati & Excommunicatio pronunciata, secundum tres Canones in Concilio Carrovensi, in eadem provincia,

tom. 9. Conc.
p. 733.

cia, anno 989. celebrato editos. In illis ^{Sæculum XI.} anathema dicebatur omnibus, qui Eccle- ^{A. C. 1004.} sias effringerent, pauperes spoliarent, aut Clericos inermes caderent. Atque ex his duobus Conciliis clare cognoscimus, quam frequenter & impune tunc plerique latrocinarentur, cum malum non nisi extremis remediis tolli posset. Ceteri duo Canones Concilii Pictaviensis prohibent, ne Episcopi quidquam pro iuncta pœnitentia, vel collata Confirmatione a Fidelibus acciperent, & ne Presbyteri Diaconique, domi suæ mulieres alerent.

Eodem ferme tempore complura Concilia in Italia & Gallia celebrata. Prohibitum Episcopis, ne jejunia illo tempore, quod inter Ascensionem & Pentecosten intercedit, excepta Vigilia Pentecostes, indicerent, sed permittitur, privatæ devotionis causa jejunare. Quærela proposita, quod Monachi in Adventu & Quadragesima contra consuetudinem Ecclesiæ Romanæ Hymnum Te Deum cantarent. Illis respondentibus, ^{De Monachis.} id se facere secundum Regulam S. Benedicti a S. Gregorio approbatam, dixerunt Episcopi, oportere monachos suam fervare consuetudinem. Illa quoque Quæstio mota, an non Festum Annunciationis, quod jam illa ætate vigesima quinta Martii agebatur, magis extra tempus

Sæculum XI.
A.C. 1004. pus Quadragesimæ celebrari expediret, & aliqui arbitrabantur, illud Festum ad decimam octavam Decembris more Hispanorum esse transferendum. Sed vicit antiqua consuetudo.

Hoc Sæculo undecimo ineunte Ec-
Glab. III. clesię, præsertim in Italia & Gallia, re-
c. 4. parabantur, quamvis id plerisque non esset necessarium. Sed æmulatione populos urente, in sua patria elegantiora quam uspiam alibi templa reperiri jactabant. Ergo omnes Ecclesię Cathedrales, Monasteria, quin etiam parva Sacella restaurantur. Inter alias etiam Ecclesia S. Martini Turonensis diruta, & cura Herivei thesauro præfecti iterum magnificentius excitata.

§. XV.

*Heriveus Thesauro Ecclesię Turonensis
Præfectus.*

Glab. ibid. **H**eriveus ex primis Francorum stirpibus natus, cum artibus liberalibus operam dare cœpisset, vehementiore Salutis suę desiderio accensus clam monasterium ingressus est. Monachi vero, quod nobilium Consanguineorum iram formidarent, eum recipere non ausi, promiserunt, se ipsi futuro tempore Habitum duros, ubi voluntas parentum non obstitisset. Herivei Parens, com-
perto,